

sterer der naturligvis ikke anden Presse end den gamle konservative, og deri averterer man. Ogsaa om Plejemødre averterer man i disse Blade; man averterer ikke i Venstreblade eller i de socialdemokratiske Blade om, at der er Stillinger som Plejemødre ledige, og dog burde det netop være i disse Kredse, man søgte Plejemødre. Hvor mange fortræffelige Arbejderenker, Husmandsenker, Gaardmandsenker vilde der ikke være, som kunde egne sig til at faa disse Stillinger! Det har været Præstedøtre, Embedsmandsdøtre, en eller anden Tante Lene eller Tante Lone, som er bleven Oversidder, og til hvem der med største Lethed har kunnet skaffes Anbefaling for, at hun var ganske udmærket egnet til at have med Børn at gøre. Vel ankommen derover anlægger hun saa det Synspunkt, jeg har nævnt. Det er meget betegnende, at de Herrer, som angriber mig, ikke har søgt de Oplysninger, som jeg har søgt. Det gælder ikke mindst det ærede Medlem fra Slagelse; han burde have søgt disse Oplysninger, thi det er dog i høj Grad paafaldende, netop naar man har saa mange Pladser ledige, at man kun averterer i enkelte Blade, at denne fine, rige Bestyrelse kan slet ikke tænke sig Muligheden af at avertere i et demokratisk Blad.

I det hele taget er der meget i denne Sag, der undrer. Nu ser man store Dele af den konservative Befolkning stille sig en garde for Jægerspris og tale om den „højsindede“ Grevinde Danner, og saa ved vi, at hvis de Folk havde levet paa den Tid, da hun levede, vilde de rimeligvis have siddet i Kasino, da „Grevinden og hendes Søskendebarn“ blev opført, og applauderet vedkommende Sangerinde, naar hun sang:

„Jeg hader den, som steg fra Dybet,
bedækket med et Folks Foragt,
som nu behersker hele Krybet
med ranet Guld og stjaalen Magt.“

Nu har Tønen en anden Lyd. De mange Penge, som skal administreres, giver Anledning til Dekorationer, til Anseelse.

Nej, der er ikke meget at rose Bestyrelsen for Jægerspris for. Jeg vil gerne fremdrage en Udtalelse af denne Bestyrelse, set i Belysning af den Løn, de selv har tillagt sig. Der staar Side 10 i Aars-

beretningen for 1884 følgende, som jeg forhaabentlig har den ærede Formands Tilladelse til at oplæse: „Paa Systuen har stadig været beskæftiget 2 à 3 Syersker, af hvilke den ene af og til har gjort Tjeneste som Sygeplejerske. En Arbejdsdag paa Systuen har gennemsnitlig kostet Stiftelsen (i Kost og Løn) 1 Kr. 86 Øre, foruden Brændsel og Belysning.“ Den samme Bestyrelse meddeler: „Hvad Bestyrelsens Vederlag angaar, har man i et Bestyrelsesmøde vedtaget, at Vederlaget for Bestyrelsens Medlemmer mindst skal være 5,000 Kr. og ikke maa overstige 6,000 Kr. Endvidere har Bestyrelsen af Hensyn til, at det baade vilde være kostbarere og medføre andre Ulemper, dersom den skulde levere Bestyrelsesmedlemmerne fri Forplejning under deres Ophold paa Jægerspris, i Stedet derfor bestemt, at Bestyrelsesmedlemmerne skulde have Diæter à 5 Kr., for hver Dag de opholder sig i Stiftelsens Anliggender udenfor deres Hjem.“ Jeg skulde dog tro, at naar disse 3 Mænd hver faar 5,000 Kr. for at sidde i Bestyrelsen, kunde de nok selv betale den Smule Jernbanerejse til Frederikssund, hvor der er gratis Vogn til de Herrer Raadighed, men i den Grad maalige er den privilegerede Valgrets Mænd i mange Tilfælde, naar de skal administrere. Her skal de altsaa foruden de 5,000 Kr. have Diæter; det forekommer mig unægtelig at være en Smaalighed, som stiller denne Bestyrelse, der roser sig af, at 3 Kvinder, som har haft 10—12 Timers dagligt Arbejde, i Kost og Løn tilsammen har faaet 1 Kr. 86 Øre, i det rette Lys.

Det er en Skam, at de ærede Medlemmer, som var paa Jægerspris forleden, ikke saa de Lejehuse, der hører under Avlsgaarden. Jeg har set mange Lejehuse under vore Herregaarde, men jeg har ikke nogetsteds her i Landet set, at man har budt Arbejderne skammeligere og elendigere Boliger, end man byder dem paa Jægerspris. For 18 Aar siden dekreterede Stiftelsens Arkitekt, at et bestemt Lejehus ved Frederikssundsvejen skulde jævnes med Jorden, det var ubeboeligt. Det bebos den Dag i Dag. Gavlen er ude af den ene Side, men det bekymrer man sig ikke om. Og hvad byder man overhovedet ikke Arbejderne paa Jægerspris? Man byder